

ACTA DEL PLE DEL CONSELL MUNICIPAL D'EDUCACIÓ DE GIRONA DEL DIA 17 DE DESEMBRE DE 2018

A la ciutat de Girona, el dia 17 de desembre de 2018, a les 6 de la tarda, al Centre Cultural la Mercè de l'Ajuntament de Girona, sota la presidència de Marta Madrenas i Mir, es reuneix el Consell Municipal d'Educació, en sessió extraordinària, amb l'assistència dels membres següents:

Pere Albertí i Serra, Maria Mercè Roca i Perich, Laia Pèlach i Saget, Joaquim Rodríguez Vidal, Manuel Vázquez Rodríguez, Josep Cortada, Vicens Gómez, Anna Masós, Almudena González, Lluís Rieradevall, Luís M. Sobrino Cortés, Albert Huguet, Rosa Peralta Saguer, Carme Sánchez Nonell, Joan Domènech i Moner, Ramon Ternero, Mireia Alemany Gallén, Albert Quintana i Josep Pujols Romeu.

Han excusat la seva assistència els membres següents: Glòria Bonal, Toni Riera Pérez, Agustí López Serrano, Sílvia Planella Pulido, Sílvia Llach i Josep Duran Carpintero.

No han assistit a la present sessió del Consell els membres següents: Eduard Berlosó i Ferrer, Cristóbal Sánchez Torreblanca, Concepció Veray Cama, Rosanna Vehí Oliver, Xavier García, Joaquim Mataró, Laura Chaparro, Susanna Berengena, Anna Botó, Marta Roure, Cristian Fernández Moreno, Núria Serrat Manén, Marta Riera Alonso, Dolors Brunsó Carbonell, Miquel Regalat Arroyo, Mònica Canals Andreu, Josep Maria Serra, Lena Cubarsí, José Javier Casado Rubio, Francesc Cayuela López i Victòria Salvadó Martín.

Actua com a secretària per delegació la funcionària Ester Manubens Julià.

1. Creació d'un institut nou a Sarrià de Ter

Pren la paraula Marta Madrenas: Molt bona tarda. Gràcies al director dels Serveis Territorials i a tota la seva gent que avui han pogut venir. Sé que teníeu problemes d'agenda i per tant merci per haver fet tots els canvis i perquè desseguida us vareu mostrar disposats a formar part d'aquestes primeres preses de contacte amb el tema que ja sabeu. Us ho agrairé moltíssim i merci a tothom perquè és cert que ha estat una convocatòria ràpida i urgent però tots som conscients una mica de quina és la situació i ens semblava que abans de que les coses es puguin embolicar per la inacció, era important exposar-ho, situar-ho, veure les diferents opcions i veure quines possibilitats tenim de reconduir això o de tractar aquest tema de la millor forma possible i en forma positiva. Si us sembla establir una sèrie de condicions prèvies perquè entenc que en aquest cas ja que som nosaltres els convocants, això en cap cas s'ha de convertir en una sessió de retrets cap a ningú. Hem de mirar de fer unes propostes si n'hi poden haver en positiu i que es puguin estudiar, i que entre tots siguem capaços de trobar la millor solució possible. Tothom podrà intervenir però us demano intervencions breus i no repetir el que hagi dit un altre. Si un altre ja ho ha dit, que digui jo coincideixo amb el que ha dit l'altre, si de cas, però no anem repetint tothom les mateixes coses. I us demano que ho feu amb esperit i sentit constructiu de trobar fórmules en que tothom es pugui sentir còmode, si és possible, que segur que ho hauria de ser, o potser ara és un primer moment i es pot anar evolucionant, no sé com. Ara entre tots hem de mirar com ho podem fer. Jo miraria de centrar això d'acabar a les 7 perquè no es tracta de

que anem reflexionant i repetint les mateixes reflexions tota l'estona. I tothom que tingui alguna cosa nova a dir serà molt benvingut. Perfecte. Per situar, doncs, vam tenir una notícia molt recent, que tots ja coneixeu, i que era aquesta proposta que es feia des del Departament de que s'obria un nou institut a Sarrià i que ens sembla molt bé, almenys a nosaltres des de Girona. Ens sembla molt bé. No hi tenim cap problema, hi ha d'haver aquesta solidaritat entre municipis i més quan exercim la capitalitat des de Girona. Per tant, res a dir i en cap cas es tracta de cap mena de guerra ni de res que ho pugui semblar. No he sentit a ningú que ho expressi en aquests termes, cap al fet que s'obri un institut a Sarrià. Per tant partim d'aquí. Que en cap cas entenc jo que ningú ho veu d'aquesta manera i si era una necessitat de fa temps, doncs benvinguda sigui. Segona cosa. Això afecta i molt als instituts i escoles de la zona. Molta gent parla d'un augment de la segregació, de dificultats a altres escoles del barri. Jo també reitero dificultats importants amb veïns també d'anar a un lloc o un altre. En fí. Crec que te'ls van exposar molt bé des de l'Institut no?. Jo no sé si potser el primer pas és sabent ja totes les objeccions, que te les han traslladat, perquè te les van traslladar des de l'institut, els veïns i dels altres centres docents, ho dic bé eh? Associació de Veïns, AMPES i tots els centres docents de la zona, doncs quina és la situació i com ho veu el Departament i després a veure si se'ns acudeix entre tots d'altres opcions o no, o potser ja ens sembla bé el que proposa el Departament. Doncs si et sembla bé Martí.

Pren la paraula Martí Fonalleras: Cap problema. Bé bona tarda. El divendres se'ns va convidar a venir en aquest ple del Consell Municipal d'Educació de Girona i encara que en principi el que hi havia previst per avui era una Taula de Planificació, vam suspendre la Taula de Planificació per assistir al Consell Municipal d'Educació. La Taula de Planificació, tots en sou conscients, és de fet la taula de treball que fan els municipis amb el Departament. Els municipis més importants, per descomptat, i que per tant, és molt més tècnica. És un lloc diguem-ne on s'estudia la situació cara el curs vinent i de cara els cursos vinents de tal manera que es planifica quina és la millor opció per tots plegats perquè al cap i a la fi, si ho fem bé, ho fem bé per tots, i si ho fem malament ho fem malament per a tots. Llavors es va canviar aquesta Taula de Planificació i estem aquí, al Consell Municipal d'Educació. Per tant, la visió, essent la mateixa, potser aquí es donarà més importància a altres qüestions i en tot cas intentarem contestar-ho tant com sigui possible. Jo havia comentat a l'alcalde que a efectes de portar-ho al Consell Escolar ens semblava més interessant fer-ho al mes de gener perquè ja hauríem fet prèviament la Taula de Planificació però és igual, la fem avui i no hi ha d'haver problema. A veure, aquesta creació de l'institut nou de Sarrià, com consta a l'únic punt de l'ordre del dia té una lògica que ens sembla important. Jo entenc també les repercussions que pot tenir a Girona, perfectament. Això serà la segona part. Però la primera seria la de justificar una situació que de fet considerem que fa anys que s'hauria d'haver resolt. En qualsevol cas, el fet de fer-ho ara, és perquè se'ns acabava el temps. No hi havia més possibilitats, i sinó entràvem en una situació de col·lapse tant en el Narcís Xifra com a l'institut de Celrà. Hem de pensar que Sarrià és un municipi de 5.000 i escaig habitants, cap a 3.000 Medinyà i Sant Julià i després els dos municipis més petits que afecta que són Medinyà i Sant Jordi Desvalls, fem un entorn de 9.000 a 10.000 habitants que anava o a l'institut de Celrà o al Narcís Xifra. Per tant, ens semblava, i això era una qüestió llargament reivindicada des de Celrà, de que hi hagués un institut en aquella zona de la mateixa

manera que hi ha el de Vilablareix, el de Bescanó, el de Sant Gregori... Tenint en compte que són 10.000 habitants aproximadament els afectats i es donaven dues circumstàncies que ens van fer veure que això no podia endarrerir-se. La primera és que l'institut de Celrà, si no ho fèiem ara ja s'havia d'ampliar amb un mòdul per la necessitat d'un batxiller i a més a més s'havia d'ampliar amb alumnes d'ESO, la qual cosa volia dir que en aquest centre havíem d'anar fent ampliacions modulars que a més a més no tenien cap lògica perquè estàvem convertint un centre d'una població de 5.000 habitants en un macrocentre. Tenint en compte, a més a més, que en el Narcís Xifra l'any vinent ja hi ha d'entrada, l'any que ve no vull dir aquest curs que ve sinó l'altre,estic parlant sempre del curs que ve, compte no em malentengueu. És a dir la planificació del curs que ve, quan dic l'any que ve és l'altre. Per tant el curs 19-20 estem allà on estem, que és aquest primer de batxillerat que s'havia de fer a Celrà i el 20-21 hi hauria d'haver aquesta ampliació de grups d'ESO. En el Narcís Xifra el que passava, és que, no en el 19-20 però en el 20-21 havia d'agafar, en tot cas, el Balandrau. El Balandrau, que en el seu moment quan es va crear, es va adscriure a Santa Eugènia, tal i com està la situació, i estem parlant d'uns quants anys, tal com està ara la situació, i pels estudis que ha fet la Inspecció, sembla molt més lògic que quedi adscrit en els dos centres de la zona, és a dir el Carles Rahola i el Narcís Xifra. En qualsevol cas, després entrarem en els matisos del Carles Rahola i comentarem una mica més el perquè d'aquesta situació i la decisió final. Amb aquesta situació que es preveia d'una quantitat excessiva de gent als dos centres, ens va semblar que podíem tirar endavant l'institut de Sarrià. L'institut de Sarrià podria haver-se fet el curs que ve, potser sí, però és igual, s'havia de fer. No podíem anar més enllà, i fer-ho aquest curs, en tot cas, ens permetia no haver de fer cap ampliació a Celrà. Perquè i ara parlo només des d'un punt de vista econòmic, el fet de posar un prefabricat significa 120.00 euros. Si d'alguna manera això ens ho podem estalviar és en benefici de tots plegats. En tot cas després si a algú no li sembla bé ja ho comentarà. Nosaltres tenim l'obligació de planificar, ens podem equivocar, però si no planifiquem potser les conseqüències seran pitjors. Bé, dit això, ens trobem en una situació que aquest centre ningú el discuteix, perquè no he sentit dir ningú que no hi està d'acord en el nou centre i ho dic de veritat, ningú. Per tant si ningú ha dit que no s'havia de fer és que s'ha de fer i si s'ha de fer, el lògic és que el fem amb els alumnes de Sarrià, de Medinyà, de Sant Julià, tots els alumnes que quedin no?. Això té unes conseqüències evidents en el Narcís Xifra i per tant aquesta és la qüestió. La qüestió, en tot cas, està parlar-ho entre tots, a veure quina és la millor solució possible. Nosaltres estem oberts a escoltar tothom i en tot cas acabar decidint la proposta que ens sembli millor de tot plegat. Segurament que cadascú té una mica de raó i per tant, ens interessa escoltar. Tenim nosaltres, torno a dir, l'obligació de decidir i ho farem. Bé, amb aquesta situació es genera el fet de que, certament, els alumnes de Sarrià no hi seran. Ni els de Sarrià, ni els de Medinya. Per tant, hi haurà una quantitat d'alumnes que progressivament cada any marxaran. Però a la vegada també, cada any, els alumnes del Balandrau que són nous a la zona i que estan ara a cinquè també aniran arribant. Parlo només des d'un punt de vista aritmètic. No parlo ara des d'altres punts de vista i que en tot cas precisament aquestes són les dificultats que hi poden haver-hi i que entre tots hem de trobar-hi solucions. Repeteixo, parlo des d'un punt de vista numèric. Si agafem dades cara l'any vinent, els tres centres que li quedaran adscrits al Xifra seran Montjuïc, Carme Auguet i FEDAC Dominiques de Pont Major. Si sumem aquests alumnes, torno a parlar que només ho faig des d'un punt de vista aritmètic, després ja entrarem amb

més matisos, tindríem que hi hauria 25 alumnes de Montjuïc, més 11 del Carme Auguet, més els 16 de la FEDAC. Amb tots aquests números, si no recordo malament, dóna 52. Bé hem de tenir present els alumnes que hi ha adscrits al Carles Rahola, per tant, de centres que ara aniran al Carles Rahola i que ara estan fent sisè i per tant si no vaig errat són Taialà i Domeny que sumen 127. I al Carles Rahola hi caben 120 alumnes. És a dir hi ha un excedent de 7 alumnes. Per tant, torno a dir que només parlo des d'un punt de vista aritmètic, que aquesta és la primera obligació que tenim nosaltres. Estem parlant que 52 més 7 fan 59. I no hem comptat una cosa que també és important, tant al Narcís Xifra com al Carles Rahola hi ha repetidors. Si en comptem 6 a cada centre, els 6 del Narcís Xifra es queden allà i els 6 del Carles Rahola no van al Narcís Xifra, es queden allà però impedeixen que entrin 6 alumnes més, per tant 12 més. Quin número surt? 71. Bé no hi haurà 71 alumnes perquè hi haurà gent que no hi anirà. Però encara que no hi anessin 20 persones, 20 alumnes, 20 famílies que no hi volessin anar, estem parlant de 51 places, i 51 places són dos grups. Això és un plantejament més tècnic que no pas el que hauria d'haver dit aquí. Aquí jo penso que és més una qüestió diguem-ne ideològica o d'un altre tipus. Però tant, per tant, ho dic. Si estem parlant de 51 alumnes aquest any, aquesta és una situació provisional que nosaltres ja la tenim prevista. Provisional, perquè l'altre any, i torno a parlar també d'aritmètica, si aquí hem de sumar-hi els 25 de Balandrau, estem parlant de 80 alumnes. El Balandrau, el curs que ve farà 6è i l'altre farà 1r d'ESO. Aquests alumnes els hi hem de donar plaça. Nosaltres tenim l'obligació de donar plaça a tothom i a partir d'aquests números després pot passar el que es vulgui, podem discutir el que calgui, podem parlar de qualsevol situació que es cregui i crec que aquí tant l'Ajuntament com nosaltres estem per solventar aquestes situacions. És a dir, quan nosaltres fem aquest plantejament, primer que quedi clar que el tema de Sarrià hi és i a partir d'aquí es genera aquesta situació. Amb aquesta situació el que nosaltres no pretenem és ni fer-ho malament, ni perjudicar ningú, ni que les coses es facin de qualsevol manera. Evidentment que ho hem pensat. I evidentment que ho hem treballat, i possiblement s'escapi alguna cosa. I possiblement vosaltres podeu fer aportacions i possiblement ens equivoquem nosaltres i estem disposats a escoltar tothom i veure com ho podem fer bé. Aquesta és la situació que es genera al Narcís Xifra. Per tant l'ESO ens sembla a nosaltres que és perfectament factible, d'una altra manera de la que hi havia fins ara, però perfectament factible. Poden haver-hi dos grups aquest any i perfectament tres l'any que ve. Fer-ho i fer-ho de la millor manera és feina evidentment de tots plegats i aquí nosaltres hi volem ser-hi. Varem dir que nosaltres volíem que el centre fos un centre de referència d'FP. Això és una cosa que no es fa desseguida ni es fa de qualsevol manera. De fet ja ho és un centre de referència perquè és per determinades famílies el referent de tot Girona. Podríem parlar per exemple de l'àmbit sanitari. Per dir-ne un. Però l'any vinent a més a més serà l'únic centre de Girona, ja veig que no correspondria dir-ho aquí perquè encara no se'ls ha comunicat directament a ells però, serà l'únic centre que farà el CAS de tot Girona. La reunió que vam tenir l'altre dia de planificació es va decidir que es faria això. I hi ha dues qüestions més vinculades a cicles formatius que a la reunió que tenim dijous els hi comunicarem i que no són negatives sinó que són positives. Per tant, ens sembla que treballem en una línia, tant en un sentit com en l'altre prou correcte. Una de les qüestions que va sortir, semblava era que no es volia fer ESO allà. Només vull fer una reflexió. Si no es pot fer ESO, no es pot fer Batxillerat. No és que no es vulgui fer batxillerat sinó que no es podrà fer, perquè els alumnes de batxillerat de tots els centres, la majoria surten del mateix

centre. És molt estrany, que un alumne vagi a un altre centre a fer un batxillerat ordinari, compte, ordinari, si és un altre batxillerat especialitzat, digues-li de música, batxillerat artístic o d'altres ja és una altra història però no seria el cas. És a dir, els batxillerats normals si no tenen ESO no els podran fer. Per tant és una qüestió important a tenir en compte. I només volia dir que les adscripcions nosaltres les modificarem. Fins ara en tenen 3 d'adscripcions que són aquests tres centres que hem dit, però la nostra idea, de moment, és adscriure com ja he comentat també Balandrau, Taialà, Domeny i altres centres possiblement fins arribar a 10 adscripcions. Només vull dir-vos que per exemple Montilivi en té 15 i aproximadament també 15 adscripcions té l'Ermessenda. Això no vol dir que hi hagi 15 centres que portin els alumnes allà, però que si un dels alumnes d'aquests 15 centres vol anar en aquest centre tindrà prioritat i si un alumne d'aquests 15 centres no té plaça on ha demanat, tindrà prioritat per entrar aquí. Per tant, nosaltres preveiem que puguin haver-hi més adscripcions que també concretaré. Però que creiem que hi han de ser, de tal manera que amb totes aquestes qüestions i les que pugueu aportar vosaltres, el fantasma de la segregació no té perquè ser-hi o almenys s'ha de minimitzar.

Pren la paraula Marta Madrenas: Gràcies per haver fer aquesta explicació però crec que aquí hi ha un tema que és una alerta general que és el tema de la segregació. No ens enganyem. És això el que ens preocupa a tots. I jo ja ho enfocaria aquí. Per això he volgut dir, no tenim problema amb l'institut de Sarrià, no tenim problema amb res. L'únic és que no podem permetre ara que per vestir un sant se'n desvesteixi un altre i que ara realment es produeixin problemes de segregació. Crec que és el que ens uneix als que estem tenint certes reticències. Per tant, jo potser ja ho encararia aquí i anem si de cas, primer per la direcció.

Pren la paraula Josep Cortada: Jo vaig anar a les celebracions que es van fer a nivell de barri i d'escoles i els números diferien d'aquests 52. Actualment el Narcís Xifra és un centre de 4 línies que té projectes docents a l'ESO que el seu Claustre ha defensat i vol seguir defensant. Hi ha molt a dir en contra aquesta decisió perquè passar a ser un centre de 2 línies en comptes de 4 línies, toca profundament aquests projectes que s'estan iniciant. Per exemple el projecte SKIM que ens han donat diners a nivell europeu per fer intercanvi, el projecte LEO, projectes d'innovació...Tot això ha generat al Claustre temors de no poder continuar amb aquests projectes. I perquè? Perquè les xifres que teníem nosaltres parlant amb les direccions dels centres que tenim adscrits, eren de 38 i és clar de 38 a 52 hi va molt. En aquest sentit, és això que li vam transmetre a vostè el dia del claustre que ens feia patir en aquest sentit. I el Narcís Xifra és un centre molt gran. Hem passat aquest any a 1.600 alumnes, 1.627, per tant hem crescut en més de 100 i escaig alumnes. És un centre gran que no només és l'ESO, és la Formació Professional també. El professorat de Formació Professional també està molt sensible perquè és un centre que li fa falta força inversió en estructura i la convivència és complexa. I aquesta convivència queda també molt tocada. Hi ha tota aquesta sèrie de coses. El que sí que preocupa al professorat és que si l'any vinent passem realment a 2 línies i les xifres no són les que vostè diu, que realment quedi un centre guetitzat. Aquesta és la por que es té des del Claustre. Això primerament, i la segona és el dret que té el Claustre i el professorat de seguir el seu projecte, els seus projectes docents. No vol dir que amb l'alumnat que tinguem l'any

vinent no farem el màxim d'esforços, però hi ha aquest neguit per part del Claustre de professors.

Pren la paraula Marta Madrenas: I per tant, féu alguna proposta?

Pren la paraula Josep Cortada: Sí, la proposta que fèiem era com una autoliquidació. Bàsicament, dèiem que el Narcís Xifra, acord unànime del Claustre i del Professorat, deixés de tenir ESO. Què voldria dir això? Que aquests 38 alumnes que hem comptat nosaltres els absorbís la ciutat de Girona. M'explico? Des de Carme Auguet es demana també que el seu alumnat pugui sortir de la zona o conviure amb altres realitats. I amb això que deia vostè de ser un centre de referència per Formació Professional ens hi posem ja. Hi ha centres a Girona que pensem que amb una bona organització del post-obligatori podrien absorbir aquesta línia o línia i mitja d'ESO. Podem posar l'exemple del Sobrequés que té només 3 línies d'ESO i té més línies de batxillerat. Són coses que s'han anat dient també en altres àmbits: Junta de Directors etc. I altres propostes que es fan, per exemple que l'escola de Montjuïc tingui altres adscripcions i no només una adscripció única. Això es va comentar des de l'AMPA de Montjuïc. El fet d'aquestes 10 adscripcions que pugui arribar el Narcís Xifra, obre un nou mapa.

Pren la paraula Martí Fonalleras: Jo crec que el fet de que dues línies hagin de desaparèixer costa una mica d'entendre quan aquests moments, la màxima escolarització s'està donant a secundària. I per tant, em sembla que ningú entendria que desaparegués un centre d'ESO de secundària quan en aquests moments es necessita. Jo no vull pas dir que això pugui venir d'aquí a un temps. El nostre plantejament és tant possibilista, que és el que he dit abans, que si cal amb el temps, potser no pas amb tant de temps, potser seria possible, però si fem ja això, el que generem és un col·lapse a tot Girona, és evident, perquè hem de col·locar dos grups a tot Girona, digues-li allà on vulguis. I els alumnes de la zona de Ter Nord, per dir-ho així, es queden amb un centre. Amb un centre i amb sis centres de primària. Crec que hem de ser una mica realistes també amb les propostes que fem. És tot.

Pren la paraula Marta Madrenas: Jo us demano si us plau, primer persones afectades, evidentment, i que fem proposta. Si hi ha alguna cosa que no s'ha dit, és diu, i sinó per fer proposta. Gràcies, i breument.

Pren la paraula una senyora del públic: Un altre tema molt important al Xifra era la matrícula viva. Tots aquests alumnes, aquest degoteig que tenim, tenim por que ens vinguin al Xifra. I això ha espantat molt a tot el claustre.

Pren la paraula Martí Fonalleras: Això és una de les coses que tenim present precisament per posar ordre perquè no us repercuteixi aquesta qüestió. Imagina't que hi hagi 60 alumnes. Posa dos grups de 30. Donada la situació que viviu, podríem fer tres grups de 20 i excepcionalment podria haver-hi tres grups de 20 al centre. Però automàticament i compte, perquè estem generant una pila de places i es converteix amb això que dius tu. Nosaltres el que no volem de cap de les maneres, és que la gent que vagi arribant de matrícula viva, vagi única i exclusivament al Xifra. Per tant, això sí que nosaltres ho vetllarem. Intentarem que sigui el millor possible, però de cap de les

maneres l'excedent ha d'anar tot al Xifra perquè llavors sí que seria realment una guetització.

Pren la paraula Pere Albertí: Vagi per davant que el tema de Sarrià no el posem en qüestió, ara bé, hi ha algunes coses de la teva intervenció que em grinyolen. Per exemple dius, modificarem les adscripcions. Què hem estat treballant durant dos anys en el marc del Consell Municipal d'Educació? Fa dos anys que estem treballant això Martí. En aquest sentit ens sentim menystinguts. Hem estat fent una feina feixuga de moltes hores, de molta empenta. El mateix govern local ha impulsat un projecte, aquest projecte on hi hem estat presents totes les forces polítiques, i en aquest moment ens trobem que ens grinyola tot. Perquè jo penso que hi va haver una oportunitat increïble, una oportunitat increïble que això que estàvem treballant aquí, ho haguéssim pogut plasmar en una nova zonificació. Una mica plantejar-ho tot en conjunt, no només el Xifra. I perdona l'última cosa, aquest mateix discurs jo el vaig escoltar l'any 2004 a Montilivi, quan vam perdre Vilablareix, quan vam perdre Quart, quan vam perdre Fornells. No patiu, vareu dir, no passarà res. Varem passar de tenir 144 preinscrits a 62. I la resta, va venir el que va venir. I que vam haver de fer, doncs treballar. El primer de tot, llençar els rellotges a les escombraries, perquè vam haver de fer moltes i moltes i moltes hores de molta feina per tirar endavant el nostre projecte. I això m'engoaix molt pels companys del Xifra.

Pren la paraula Martí Fonalleras: Bé. Evidentment que si tenim un precedent hem d'intentar aprofitar-ho i no caure en els errors que hi haguessin pogut haver, que els ignoro. Però el tema adscripció i zonificació són dues coses diferents. De totes maneres, cap mena de problema. Demano si us plau, que se'ns passi aquesta feina feta que teniu, però és que nosaltres ja la tenim i en tot cas en la Taula Mixta, que és la idea que tenim, és allà on nosaltres volem posar la nostra proposta, per parlar-ne i valorar amb la que s'ha fet aquí. Amb aquesta feina d'aquests dos anys. Que em penso que tampoc diferirà. En tot cas crec que s'hauria d'haver fet, bé ha vingut així, però si s'hagués fet aquesta feina tècnica, potser ens hauríem haver pogut trobar el mes de gener i haguéssim tingut més informació. Jo he fet una informació bastant global, bastant general, sense arribar a concretar massa perquè crec que és a la Taula de Planificació on hem de concretar, però bé, recullo això i que quedi clar una cosa, una cosa són adscripcions i l'altra zonificacions. La zonificació l'ha de fer l'Ajuntament evidentment, i nosaltres l'acceptarem. L'adscripció però l'hem de fer des d'Ensenyament. És a dir, nosaltres tenim l'obligació de donar globalment lloc i tornem a aquella aritmètica, a tothom en els centres de secundària partint de l'alumnat que hi ha a primària. I aquesta és una obligació nostra. Inicialment fa molts anys, normalment un centre estava adscrit a un institut. Poc a poc això va anar evolucionant i van haver-hi instituts que tenien més centres adscrits, i centres de primària, que va ser una novetat, que s'adcrivien a diversos centres de secundària. Ara en aquests moments els centres de primària estan adscrits a més centres perquè el que es vol fer, d'alguna manera, és assegurar que totes les places de primària puguin anar en els centres de secundària i si malauradament no és la millor, la més propera, la més volguda, almenys que sigui de les diferents que es puguin escollir. Per tant, és en aquesta línia que s'està treballant.

Pren la paraula Laia Pèlach: Jo en primer lloc, vull expressar que m'he sentit menyspreada per com s'ha pres la decisió i com s'ha publicat. Ha sigut un menyspreu al territori, als professionals, a les famílies i per tota la gent que estem treballant el tema de la segregació escolar. Dit això, el que passa és que aquesta comunicació, aquesta informació, aquesta notícia, va arribar amb tota una sèrie de dubtes i avui encara n'has posat més a sobre la taula. Lluny de resoldre'ls encara n'has posat més sobre la taula. Perquè per exemple, el que ens estàs dient, és que s'ha decidit des del Departament, que Balandrau, que en realitat anava a la zona de Santa Eugènia, és una opció que d'alguna manera ja heu descartat. Balandrau estava temporalment allà on està ara, la seva ubicació definitiva havia de ser Santa Eugènia, i per tant, per això tenia els centres adscrits que tenia perquè havia d'anar de manera definitiva a Santa Eugènia. Això, almenys jo he entès que em venies a dir que ja s'estava descartant Això és una cosa que mai s'ha posat a sobre la taula. De moment, almenys no ens ha arribat mai a nosaltres, al Consell Municipal d'Educació, i dintre del Consell, a la comissió que fa temps que estem treballant el tema de la segregació escolar. Que per cert, també aprofito l'ocasió per convidar-vos a venir-hi perquè fa temps que estem reclamant des d'aquesta comissió que el Departament en formi part.

Pren la paraula Martí Fonalleras: No hem rebut cap invitació.

Pren la paraula Marta Madrenas: Es refereix a la del Consell Deliberatiu.

Pren la paraula Martí Fonalleras: Ah val sí, potser volia dir en un altre concreta d'això.

Pren la paraula Laia Pèlach: La del procés deliberatiu, que tenim allà el tema de la segregació escolar. I aprofito per convidar-lo.

Pren la paraula Martí Fonalleras: Perdona, qui ets.

Pren la paraula Laia Pèlach: Soc Laia Pèlach, regidora de la CUP Crida per Girona.

Pren la paraula Martí Fonalleras: D'acord, agrairia si no us fa res que us anéssiu presentant. A veure, m'he expressat, de fet malament. El Balandrau, que treballem aquestes dues noves adscripcions, també segueix adscrit a Santa Eugènia, malgrat tot. Ho he dit malament. Ho dic perquè quan es genera un centre, ja normalment se li dóna adscripció. No s'ha tret a ningú el que ja tenia. Que quedi ben clar. En tot cas aquí demano disculpes si he sigut massa. ...

Pren la paraula Laia Pèlach: No, si em penso que ja ho he entès perfectament el que deies.

Pren la paraula Martí Fonalleras: Per tant, la gent si vol anar a Santa Eugènia tindrà els mateixos drets que tenia. El que passa és que es genera aquesta doble via possible. I en tot cas, ja es veurà després.

Pren la paraula Laia Pèlach: Aquí és un altre tema que volia treure, perquè per tant, el que s'està plantejant és una obertura nova d'adscripcions i això precisament va en contra d'una de les propostes que fa el síndic de greuges per treballar contra la

segregació escolar. Precisament una de les propostes que fa és que hi hagi una adscripció única o com a mínim molt limitada de primària i secundària perquè es valora especialment per part de les famílies. I de fet en canvi, a la concertada sí que se li manté perquè la concertada sí que té adscripció única en uns casos i passen de primària a secundària i tenen un únic centre, no s'aguanta per enlloc allò. En canvi ara s'està plantejant que la pública faci tot el contrari, s'obrin les adscripcions i per tant pràcticament qualsevol centre tingui no sé quantes adscripcions a instituts diversos. I això és una línia que va completament en contra de les propostes que fa el síndic de greuges de lluita contra la segregació escolar, per tant, a mi m'agradaria resoldre aquest tema i tenir una mica més d'informació sobre aquest tema.

Pren la paraula Albert Quintana: Crec que estem davant del problema de sempre. No planifiquem globalment, surten problemes i els anem resolent. En algun moment farem un plantejament d'Àrea súper urbana?. Perquè el problema com ja s'ha dit abans ja va sortir a Montilivi. Demano que no ens fixem només amb el problema del Narcís Xifra sinó que planifiquem a nivell més general. D'aquí no massa ens barallarem pels batxillerats, això ja s'està veient, i aleshores fareu algun tipus de planificació que no sigui fer-nos la competència els centres públics respecte quins alumnes agafem o no agafem?. I si queden la majoria d'instituts públics a la perifèria de la ciutat, ens trobem que hi ha molta gent que no vol anar a la perifèria per l'estigma que té la perifèria. Els hi podem donar la volta a aquests instituts? No els hi podem donar la volta? Farem alguna cosa més que anar fent petites guerres entre nosaltres respecte tot això?. En aquest sentit jo demano que no ens fixem només amb els problemes de l'institut Narcís Xifra, que òbviament s'han de solucionar amb urgència, però que si haguéssim tingut aquesta planificació a mig termini, ja sabríem que algun dia amb l'experiència dels altres instituts cauria aquest.

Pren la paraula Laia Martí de l'AMPA de Montjuïc: Jo volia transmetre que això de les aritmètiques no sé d'on les treu perquè l'altre dia als alumnes de la classe de la meua filla que són de 6è els hi van dir que anirien al Xifra, i els nens ja ho tenen clar, les famílies ho tenen clar, i els 25 que vostè diu, l'aritmètica aquesta tant realista.. són 15 alumnes i ja en parlàriem si al final serien 15, si hi ha aquesta segregació després aquests 15 alumnes es poden convertir en 7 o 8 no ho sé.

Pren la paraula Martí Fonalleras: Jo entenc perfectament el neguit que pot haver-hi. En qualsevol cas, dijous tenim una reunió al Narcís Xifra, ja n'hem tingut dues o tres, i per tant, d'aquí en sortiran més propostes. Qualsevol situació de canvi, genera tensió, genera dubtes, genera pors, en el sentit més normal i natural de la paraula. I entenc que ens aquests moments les coses estan en dubte i hi ha incertesa, però a partir d'aquí crec que un cop s'hagi parlat i ho hàgim expressat, i ens hàgim trobat i s'hagin dit quines són aquestes visions reals que no estan aclarides o que es veuen d'una manera negativa, crec que no hi haurà d'haver por i en tot cas si ara estem parlant de dos grups per l'any vinent, per l'altre seran tres grups. Independentment del que plantejava l'Albert que potser sí que amb el temps s'hauria d'haver fet i per tant si no s'ha fet, potser que ho fem ara. També és una possibilitat de tenir una visió conjunta de tot plegat. Però un cop hàgim parlat amb ells, la primera quinzena de gener no hi ha d'haver cap mena de problema.

Pren la paraula Joaquim Rodríguez: Jo soc regidor també i més que fer propostes m'agradaria descartar algunes coses. Digueu que a Sarrià tothom hi està d'acord. La meva pregunta és a Sant Julià també? Els hi heu plantejat si volien institut-escola a Sant Julià? Això s'ha tocat? N'han parlat vostès? Per tant, ells ja hi estan d'acord també? Perquè si es fes un institut-escola a Sant Julià que és un tipus d'escola d'aquestes que en diuen ensenyament més lent, etc etc... també podrien absorbir nens de Sarrià. Estem parlant de l'ESO eh? Llavors Sarrià podria ser un institut de batxiller, o de cicles, com sigui.. seria un plantejament diferent. D'això n'han parlat vostès?

Pren la paraula Martí Fonalleras: Es va plantejar de bones a primeres fer un institut-escola a la zona, sense concretar. He d'aclarir que no sé què vol dir quan dius ensenyament més lent. Un institut-escola no té res d'especial sinó que té una continuïtat del que és l'escola amb els quatre anys d'ESO. És aquesta la qüestió. El que passa és que un cop estudiada l'àrea, la zona i les necessitats, ens va semblar que un institut-escola no acabava de quadrar i llavors ens vam decantar, un cop estudiat numèricament, per fer un institut a Sarrià. A Sant Julià per tant, no hi haurà res més que l'escola Castelum i així quedaria, almenys per ara, és a dir els alumnes d'aquesta escola haurien d'anar a l'institut de Sarrià. I ho dic perquè precisament el volum, que són 10.000 persones, que traduït això vol dir 1.000 alumnes de primària i després la correspondència a secundària, es que fa molt difícil funcionar com a institut-escola, seria un macro centre i ho vam descartar.

Pren la paraula Albert, president de l'AMPA del Xifra: Només li volia dir que si el Xifra ha d'esdevenir un centre de referència, m'agradaria sentir algun dia que hi farien una biblioteca, una sala d'actes, per no parlar dels vergonyosos lavabos que hi ha al Xifra que és un tema que ja s'ha dit des de fa temps. Perquè quan es diu centre de referència està molt bé però després mirant la realitat, no sé quin centre de referència serà.

Pren la paraula Martí Fonalleras: Té tota la raó.

Pren la paraula senyora del públic: Ara voldria fer una pregunta, del tema d'adscripcions se n'encarreguen vostès o algú altra.

Pren la paraula Martí Fonalleras: Nosaltres.

Pren la paraula senyora del públic: Doncs crec que els centres de Girona tenen més d'una adscripció, perquè Montjuïc només en té una? No estem d'acord.

Pren la paraula Martí Fonalleras: Bé, perquè fins ara ha estat així i en tot cas, si això és modificable, també ho estudiarem i ho podem tirar endavant. Creiem que en aquest moment, precisament, el canvi és ja tant important que només faltaria que hi afegíssim més canvis en aquesta qüestió. Jo crec una cosa molt important, i crec que aquí no l'erro i és que el centre Narcís Xifra ofereix una altíssima qualitat d'ensenyament i no ha de canviar per aquest fet. Que això sigui una dificultat ara, hi estic totalment d'acord, que nosaltres l'hem de superar. Entre el centre, ensenyament, l'Ajuntament, l'AMPA i tots plegats, em sembla que tenim l'obligació de treballar-hi, però la situació que es doni, en tot cas, la podem concretar, però no crec que en

aquests moments hi hàgim d'afegir més situacions al canvi, perquè potser sí al final ens hi farem mal.

Pren la paraula senyora del públic: Doncs jo crec que sí perquè considero que formo part de la població de Girona i que tots hem de tenir els mateixos drets i no els hem tingut. Jo no dic que l'institut Narcís Xifra sigui un mal institut, tot al contrari, hi té dret tot Girona a anar-hi. I jo tinc dret a escollir el centre que vulgui. Com a mínim la possibilitat d'escollir dos centres no un. Un privat i un públic. És molt important el que estem tractant, i som molta gent, i és el futur del meu fill i dels fills de molta gent. Llavors crec que tenim els mateixos drets tota la població de Girona. Potser hi ha gent de Girona que té interès en anar al Xifra i no hi ha pogut anar.

Pren la paraula Marta Madrenas: Doncs si ens permeteu, també donar una mica la visió de l'Ajuntament, de l'equip de govern, perquè molts regidors també han pogut fer una referència.. Nosaltres també estem molt preocupats. També, perquè des d'aquí, totes les persones que estem mostrant reticències a aquesta proposta no posem en dubte el nou institut, almenys els que estem aquí no el posem en dubte, però possiblement sí primer el moment, l'oportunitat. I més tenint en compte com tenim aquí davant aquests quadres de previsions pels propers anys, en que en 4 anys queda resolta la reducció de molts grups, i per tant, amb la previsió del nou Ermessenda si no es fes res quedaria perfecte tot i eliminant si calgués, totes les línies del Xifra, i que tots els alumnes poguessin escollir, els que ara tenen Xifra, a tot Girona, i no hi hauria d'haver problema. És a dir estem parlant d'aquests 4 anys. Per tant, potser es fa difícil explicar aquesta pressa a fer-ho, quan realment hi hauria una solució 0 traumàtica. És més que molts pares estarien molt satisfets perquè podrien escollir la seva adscripció, que ara a vegades han d'anar només amb una i potser no és el que els hi va prou bé. I per tant, entenc que l'oportunitat no és l'adequada. Veient que el moment no és l'adequat i que és una cosa provisional, perquè estem parlant en principi d'uns 4 anys, perquè a més l'Ermessenda que ja funciona, de fet, estava previst en 6 línies i està en 5, per tant en podria assumir perfectament una altra, ara immediatament. Una proposta que volíem fer però que ens agradaria que s'analitzés aquí, si també hi estem d'acord, i que després ho estudiés el Departament, ja sé que no ens agrada a ningú, ja sé que no agrada als centres, però si estem parlant de 3 o 4 anys parlar de que hi hagin les 6 línies a l'Ermessenda, tal com estava previst que hi poguessin ser, i alhora crear alguns bonys per aquests 3-4 anys i que aquestes dos línies, realment s'eliminessin, tal com proposa el centre. Llavors, que els nanos i els pares, puguin decidir l'institut de Girona on anar i evitar el tema de la segregació. Perquè aquí tots estem donant la nostra opinió però no ens enganyem, aquell institut tindrà problemes de segregació eh? I ara que tenim l'oportunitat de poder-ho encara reconduir, ostres, doncs pensem alguna solució una mica imaginativa. Ja sé que no agrada el tema bonys, ho sé, però és el que hem pensat nosaltres, és una proposta que faig. Però potser si la comunitat hi estigués d'acord, potser seria una fórmula, no sé. Si desapareixen dos grups potser sí que els números no ens lliguen exactament, però potser ho podríem reconduir així.

Pren la paraula Martí Fonalleras: Bé, nosaltres escoltem totes les propostes, i evidentment, sospesem i actuem planificant, i procurarem fer-ho el màxim de bé. I som molt conscients de tots aquests problemes que sobrepassen l'aritmètica. Nosaltres la

primera feina que fem és fer aritmètica, però a partir d'aquí, fem totes les altres i n'hi ha tota una sèrie que són fonamentals. A nosaltres no ens interessa, ni molt menys, que l'institut Narcís Xifra sigui un centre segregat. És a dir, tots hem estat d'acord que l'institut de Sarrià hi havia de ser i per tant, és lògic que tinguem els alumnes de Sarrià, i si té els alumnes de Sarrià, els alumnes de Sarrià marxen del Narcís Xifra, és que això és òbvi, no cal ni que ho discutim i es generen unes dinàmiques diferents. Ara crec que la nostra feina, sobretot la d'Ensenyament, és la de fer que aquest centre normalitzi al màxim la situació. Qualsevol situació de canvi és traumàtica, ho he dit abans. Per tant, això és una situació de canvi i aquesta situació de canvi l'hem d'afrontar com una oportunitat, tant pel centre com per l'alumnat. Per tant, el que creiem nosaltres és que podem escoltar moltes propostes però n'haurem d'acabar decidint una. I nosaltres, malgrat tot, decidirem la que sigui millor pel conjunt i evidentment, encara més, pel Narcís Xifra. Si nosaltres generem una situació, com si tiréssim una pedra al aire i anem fent ona i ho anem traspasant a altres llocs, és que estarem generant una inestabilitat que tampoc crec que sigui positiva. Ho dic amb franquesa. I la situació de la secundària és temporal però compte, al darrera, aquesta onada també arribarà a l'FP i arribarà al Batxiller. Estem parlant d'uns quants anys. I quan hagin passat aquests anys, n'haurem d'afrontar una altra que és la davallada que tenim en aquests moments per baix. Tot això no és fàcil. I amb això no vull excusar-me, però si que val la pena que anem tots al màxim d'acord possible. Per tant, la meua proposta és la de recollir tot el que ha sortit aquí i a partir d'aquí nosaltres seguirem amb les reunions que anem fent i evidentment, amb Montjuïc, faltaria més. Per tant, en parlarem el mes de gener quan tornem, no us puc dir quin dia, ja ho concretarem amb la inspecció i allà que surti tot que al cap i a la fi, si estem fent això és pel bé dels vostres fills. No per res més. Per tant, estem en una situació que és complexa però que no té perquè tenir repercussions negatives. Si hi ha alguna cosa, tenim l'obligació d'afrontar-la el màxim de bé possible.

Pren la paraula Ramon Ternero: Volia exposar quatre coses: Primera cosa que preocupa als veïns del barri del Pont Major, que si hi ha matrícula viva i hi ha poques places vagin tots al Narcís Xifra, i els grups excessivament heterogenis, dificulten molt la integració. Segona cosa, si s'han de sacrificar o s'ha de tirar endavant o s'han de mantenir 4 línies d'ESO, valorar realment que aquestes línies de l'ESO siguin ben dotades i que tinguin tot el suport i tots els recursos. Tercera cosa, si hem d'arribar a la proposta de que sigui un centre especialitzat en Cicles Formatius, que sigui un referent en aquests estudis. Quarta cosa, encara estem una mica desconcertats per aquesta decisió tant immediata per un tema tant delicat, i que l'equilibri de tot el sistema s'altera amb aquestes decisions.

Pren la paraula Laia Pèlach: Tinc dues propostes. Primer, tema transport escolar. Només el poseu quan hi ha canvi de municipi, i jo demano, i és una proposta, que es valori tema de transport gratuït en funció de la distància que s'hagi de realitzar. Jo crec que aquest és un element important i a més aquí hi juga un paper clau, i per tant, en casos que el centre que estigui adscrit sigui a una distància considerable, demano que es faci transport escolar gratuït. L'altre és que es faci un treball important a nivell de famílies per garantir que realment aquestes línies s'emplenen a partir de les previsions que es deien. És evident que hi ha un desquadrament entre l'aritmètica i la voluntat de les famílies. Per tant això s'ha d'intentar acostar al màxim i és importantíssim fer

aquest treball amb les famílies per garantir que aquesta aritmètica que sembla una mica fictícia esdevingui real.

Pren la paraula Martí Fonalleras: Hi estic totalment d'acord. L'aritmètica era només aritmètica, després he rebaixat, suposo que ho has vist, amb 20 famílies. Que amb el treball amb les famílies podria ser que fos menys. Per tant, t'accepto la teva proposta.

Pren la paraula Almudena González: Per completar el que ha dit la Laia.. Estic a la comissió de Planificació. Precisament volia incidir en aquest treball d'acompanyament i d'informació a les famílies perquè ja tenim fa dos o tres anys, el cas de l'Ermessenda que com que no es va fer aquest acompanyament....., jo crec que una cosa és l'aritmètica, per tant els números i l'altre que s'ha de treballar molt la qualitat.

Pren la paraula Martí Fonalleras: Estic d'acord Almudena.

Pren la paraula Marta Madrenas: Doncs si no hi ha res més a dir, quedaríem de nou, almenys amb la direcció, ja ens avisareu quan pugueu.

Pren la paraula Martí Fonalleras: Jo penso que abans hem de fer la Taula de Planificació, hem de fer les reunions que volem fer i un cop estigui lligat podem tornar a trobar-nos.

En no haver-hi més temes a tractar a $\frac{1}{4}$ de 8 del vespre, Marta Madrenas dona per acabada la sessió extraordinària del Consell Municipal d'Educació de Girona, de la qual s'estén aquesta acta que signa la presidenta i que com a secretària delegada, certifico.